

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 13

гр. Варна, 24.01.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Димитрова

Членове: Ангелина Й. Лазарова
Георги Н. Грънчев

като разгледа докладваното от Павлина Г. Димитрова Въззивно частно наказателно дело № 20223000600019 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.444 ал.2 от НПК вр. чл.41 ал.4 от НК.

Инициирано е по жалба на Началника на Затвора гр. Варна срещу протоколно определение № 1023 от 03.12.2021г., постановено от ОС-Варна по ЧНД № 1134/2018 г., с което не е било уважено предложението на Началника на Затвора – гр.Варна за отмяна зачитането на работните дни по отношение на л.св. Пл. М. М..

В жалбата се развиват съображения в насока на несъгласие с направеното тълкуване от първостепенния съд на израза „тежки нарушения на установения ред“, предвидени в нормата на чл. 41, ал. 4 от НК; сочи се, че допускайки замяната на положените работни дни, настоящият състав на ВАпС, няма да наруши принципа *ne bis in idem*, доколкото липсват елементи на критериите „Енгел“. Иска се постановеното определение да бъде отменено, а предложението – уважено.

Варненският апелативен съд, след като се запозна със съдържащите се в делото материали и мотивите на атакуваното определение, констатира следното:

Подадената жалба, инициирала настоящето въззивно производство е процесуално допустима, поради наличността на процесуалната легитимация, както и спазване на изискуемия законов срок. Разгледана по същество се преценява като неоснователна по следните съображения:

Лишеният от свобода Пл. М. е търпял наказание „лишаване от свобода“ за срок от осем месеца при първоначален общ режим, наложено му въз основа на определение за групиране, постановено по ЧНД № 343/08.04.2021г от РС-

Добрич и влязло в законна сила на 24.04.2021г. Същият е постъпил в Затвора гр. Варна на 16.12.2020г във връзка с изтърпяване на наказание „лишаване свобода“ за срок от шест месеца при общ режим, приведено в изпълнение по реда на чл. 68 от НК.

На 09.06.2021г е започнал да търпи наказанието лишаване от свобода от осем месеца, предмет на настоящото производство. До 10.03.2021г е бил настанен в група с обвиняеми и подсъдими лица в Затвора Варна, а след тази дата е бил разпределен в ЗО“Разделна“ ОТКРИТ ТИП, като след 15.03.2021г е бил изведен за полагане на доброволен труд в района ЗО, съгласно установения ред. От 01.04.2021 г. е бил назначен към цех за изработка на бетонни изделия. За доказаната си добросъвестност в трудовия процес е награждаван два пъти с „писмена похвала“. Не е бил наказван до началото на октомври 2021г.

През м. септември 2021г е бил предложен и награден с домашен отпуск за три денонощия, като е трябвало да се върне в общежитието на 04.10.2021 г. до 17:00 часа, за което е бил уведомен срещу подпис. До изтичане на крайния срок той не се е върнал, поради което е бил обявен на ОДИ. От писмените материали по делото се установява, че на 05.10.2021 г. около 08:00 часа л.св. М. е бил открит в гр.Белослав в пияно състояние и съответно върнат в затворническото общежитие. Със заповед № 763/07.10.2021 г. на същия е било наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от пет денонощия.

С две постановления прокурори от РП-Варна са отказали да образуват ДП за престъпление от общ характер и са прекратили двете прокурорски преписки, образувани по повод незавръщането на М. от домашен отпуск.

От досието на л.св.М. се установява, че по време на престоя си в МЛС , същият е работил 82 дни, които следва да се зачетат като 42 дни за намаляване наложеното наказание „лишаване от свобода“.

При така установената фактология, ОС -Варна е приел, че не следва да отменя зачитането на работните дни, положени от осъдения, тъй като за допуснатото нарушение е бил санкциониран и не са налице данни да продължава да извършва нарушения. Съдът е счел, че не следва да налага още една санкция – отмяна на зачитането на работните дни, доколкото не е налице хипотезата на чл.41, ал.4, пр.3 от НК - той да е извършил тежки нарушения на установения ред, поради което и не следва да се обсъжда наличието на поведение от негова страна, показващо, че не се е поправил.

Настоящият състав счита, че този извод е правилен.

Съгласно разпоредбата на чл. 41 ал. 4 от НК, „...Когато осъденото лице при изтърпяване на наказанието лишаване от свобода системно се отклонява от общественополезен труд, извърши умишлено престъпление или тежки

нарушения на установения ред и с това покаже, че не се поправя, съдът може да отмени изцяло или отчасти зачитането на работните дни от последните две години преди извършване на последното нарушение...“ Видно е , че в предложението трето на цитираната разпоредба, законодателят е въвел изискване лишеният от свобода да е извършил повече от едно тежко нарушение на установения ред, а не само едно, какъвто е настоящия случай. По делото не са налични данни за други подобни /тежки/ нарушения, вносителят на предложението не е представил доказателства в тази насока, поради което не може да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 41 ал. 4 от НК за да се пристъпи към последваща преценка, дали с това поведение лишеният от свобода показва, че не се поправя, респ. да се отменя изцяло или отчасти зачитането на работни дни.

В тази връзка, въззивната инстанция счита, че предложението на Началника на Затвора гр. Варна за отмяна на работните дни, положени от л.св. М. се явява недоказано, а от там и неоснователно, респ. първостепенният съдебен акт – правилен и законосъобразен.

Поради изложеното и на основание чл. 444 от НПК и чл. 345 ал. 2 от НПК съдът ,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 1023 на ОС-Варна по ЧНД № 1134/2021 г., постановено на 03.12.2021г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____